

**TA GRANDIOZNA
MOĆ NA JEDNĄ NOĆ**

TA GRANDIOZNA MOĆ NA JEDNU NOĆ

Kako me znanost zaintrigirala, tako sam odlučio nastaviti tim putem. U ovom mom znanstvenom radu kao priznatog doktora "M", akademika običnog ljudskog puka, dlučio sam proučavati drevna otkrića nas europljana balkanskog porijekla ili još uvijek Balkanaca, što god mi mislili o tome. Možda djeca naše djece sažive još uvijek za nas nedostižnu Europu, kako intelektualno, tako i u svim drugim aspektima življenja. Tako da ću se držati ove kraće verzije nas samih, a to smo mi, Balkanci. Nema sramote. To si što si.

Već pri samom početku istraživanja mi u više navrata iskače fenomen koji je nas balkance uspješno vodio kroz povijest, pa sve do današnjih dana. Jednostavno mi je neizbježno neposvetiti nekoliko rečenica i odati joj počast jer je opjevana, više nego bilo koji drevni kraljevi, banovi, plemići, hajduci, heroji. Svi oni zajedno nisu joj u tome bili ravni. Pjesme o njoj još uvijek nadahnjuju i inspiriraju današnje generacije. Što je zbilja iznenađujuće. Moram ponoviti, ali taj fenomen me oduševio shvaćajući njegovu veličinu koju nisam mogao olako zaobići ne odajući joj pozornost koju je kroz povijest zaslužila.

Ona je naprosto jedinstvena. Kroz svoje dugo postojanje nije se puno mijenjala i tu je njezina jedinstvenost. Nadahnjivala je razne slojeve balkanskog ljudstva. Kao i dan danas. Kako balkanskog tako i stranog jer za nju granice nisu postojale i još uvijek ne postoje. Opjevana je u pjesmama poznatih svjetskih glazbenika i umjetnika. Ona je samo jedna i nezamjenjiva. Ona je RAKIJA, ona je grandiozna deluzija u mozgu svakog tko okusi njezine čari.

Ona je saveznik svakome tko je pozna i neprijatelj ako podcijeniš njezinu moć. Rakija u svakom od nas probudi uspavane osjećaje ili nekakve nove koje niti si znao da posjeduješ. Tada je ona tvoj saveznik. Tu doživljavaš grandioznu deluziju na jednu noć, koja te diže do nebesa i osjećaš se kao kralj, kao astronaut na svom putovanju života. Ako ostaneš kod tog osjećaja onda uživaš u njenoj noći, proživljavaš ju svim svojim tijelom. Kroz taj njezin okus koji u tebi budi osjećaj muškosti, kada je trgneš i uživaš u njezinom okusu koji u tom trenutku odvoji glavu od tijela, a ždrijelo ti je poput zmajevog koji riga vatru i spaljuje sve pred sobom. To je ona... jedinstvena tekućina koja ima dušu.

Ima ona i drugu stranu kada njezinu moć previše okusiš i deluzija prelazi u iluziju. Tada si već prešao granicu gdje

više nema povratka. Barem ne tu večer. Ta iluzija u tebi polako budi nesposobno biće koje počinje prkositi gravitaciji. Tu je taj vrh planine koji si pošao, a nisi trebao. Trebao si ostati na njemu i biti taj kralj, taj astronaut. Ti si je podcijenio i sada se strmoglavo i nekontrolirano kotrljaš niz planinu, bez kontrole. Bez mogućeg zaustavljanja. Jednostavno te nosi u provaliju. Provaliju bez povratka te grandiozne deluzije u tvoju glavu. Bez osjećaja moći koju je preuzeo osjećaj nemoći. Osjećaja gdje će te gravitacija držati prikovanog na podu kao gvožđe privučeno magnetom, ne pokazivajući niti trunku života u tebi. Toliku moć ima samo ona. Nitko drugi. Te halucinacije koje putuju tvojom glavom i nemoći za bilo kakav pokret. Pokret s kojom bi pokazao da si još uvijek stanaar ovog svijeta. Toliko je moćna, da i one najmoćnije među nama, ruši kao kulu od karata. Kao kad vjetar pomete komarca u letu. S takom lakoćom... Ona je rakija.

Ona je dar kako koju i ja opjevaše;

*Ti si ta,
koja mi toliko hrabrosti daše
da s tobom u sebi i kiklopa pregaziše.*

*Ti si ta,
koja mi toliko suza isteraše
da potok u jezero petvoriše.*

*Ti si ta,
koja mi toliko sreće daše
da s tobom bijele anđele vidješe.*